

ENCICLOPEDIA MINUNILOR LUMII

Church, Nation MAKE REFORMATION

ENCICLOPEDIA MINUNILOR LUMII

Cuprins

MINUNILE LUMII ANTICE

Piramidele egiptene	8
Grădinile suspendate ale Semiramidei	12
Templul Artemisei din Efes	14
Zeus din Olympia	16
Mausoleul din Halicarnas	18
Colosul din Rhodos	20
Farul din Alexandria	22

MINUNILE LUMII STRĂVECHI

Constantinopol	26
Turnul Babel	28
Stonehenge	30
Pont du Gard	32
Toledo	34
Colosseumul	36
Panteonul din Roma	40
Catacombele romane	44
Termele lui Caracalla	46
Orașul Pompei	48
Satul vechi din localitatea Biskupin	50
Labirintul din Creta	52
Acropola din Atena	54

Muntele Nemrut Dagi	58
Bisericile și orașele subterane ale Cappadociei	60
Templul lui Amon Ra din Karnak	62
Templul lui Solomon	64
Palmyra	68
Petra	70
Cartagina	72
Abu Simbel	74
Teotihuacan	78
Marele Zid Chinezesc	80
Palenque	82
Ierihon	84
Xian	86
Armata de teracotă	88
Tiwanaku	90
Liniile de la Nazca	92
Castelul Sant'Angelo	94
Machu Picchu	96

MINUNILE LUMII MEDIEVALE

Catedrala „Sfântul Petru”	100
Chichen Itza	104

Sihăstria Troița lui Serghi	106
Insula Paștelui	108
Moscheea Omelazilor	110
Angkor	112
Templul cerului	116
Turnul Belem	118
Mont Saint-Michel	120
Catedrala Pocrov pe Nerl	122
Catedrala „Sfânta Sofia” din Kiev	124
Bahubali	126
Kremlinul din Moscova	128
Mănăstirea „El Escorial”	132
Biserica Sfântului Mormânt	134
Turnul din Pisa	138
Kiyomizu-dera	140
Catedrala „Sfântul Pavel”	142
Observatorul Ulug Beg	144
Catedrala Uspenski	146
Walhalla	148
Podul Carol	150
Templul Zeiței Meenakshi	152
Pieskowa Skala	154
Mecca	156
Mănăstirea Solovetky	158
Krak des Chevaliers	160
Catedrala „Notre Dame” din Paris	162
Biserica Tyn din Praga	166
Alhambra	170
Catedrala „Sfânta Sofia”	172
Turnul Londrei	176
Orașul Interzis	178
Catedrala Koin	180
Templul din Kailasa	182
Catedrala „Sfântul Vasile Blajeni”	184

Cupola Stâncii din Ierusalim	188
Veneția	190

MINUNILE TIMPURILOR NOI

Palatul Versailles	196
Fortul Roșu	200
Kizhi	202
Tower Bridge	204
Sagrada Familia	206
Canalul Suez	208
Muzeul Luvru	210
Taj Mahal	214
Palatele lui Petru cel Mare	218
Ironbridge	222
Turnul Eiffel	224
Sanssouci	226

MINUNILE TIMPURILOR MODERNE

Podul Seto-Ohashi-Kojima	230
Mount Rushmore	232
Calea ferată transsiberiană	234
Casa care dansează	236
Burj Khalifa	238
Turnul de televiziune Guangzhou	240
Podul Golden Gate	242
Tunelul Canalului Mănecil	244
Canalul Panama	246
Sydney Opera House	248
Barajul Hoover	252
Statuia lui Iisus Hristos Mântuitorul (Cristo Redentor)	254

**MINUNILE
LUMII
ANTICE**

PIRAMIDELE EGIPTENE

Egipt. Anul 2550 î.Hr.

Piramidele egiptene păstrează multe taine și enigme, ele fiind cele mai impunătoare monumente arhitecturale ale Egiptului Antic. Între ele se evidențiază, prin fastuozitatea sa, enigmatică piramidă a lui Keops.

Faraonul Khufu

Piramida lui Keops este construită din peste 2 300 000 de blocuri de calcar, fiecare cântărind mai mult de 2,5 tone. Fațadele piramidei au fost acoperite cu plăci șlefuite din granit, care străluceau orbitor în razele soarelui. Fiecare muchie are lungimea de 246 m, la fel ca și fiecare latură a bazei.

Piramidele sunt monumentele care, în viața egiptenilor antici, indică drumul către soare. Colțurile lor sunt perfect orientate către cele patru puncte cardinale.

Până la sfârșitul secolului al XIX-lea, piramida lui Keops a fost cea mai înaltă construcție din lume. Există mai multe teorii asupra funcționalității ei: observator astronomic, locaș de cult, obiectiv construit și utilizat de ființe extraterestre...

Majoritatea cercetătorilor contemporani consideră că piramidele au fost construite pentru a servi drept morminte faraonilor, cu alte cuvinte, edificiile în cauză reprezentau locul de unde ei aveau să-și înceapă călătoria mistică spre viața de apoi.

Conform credinței lor, regele era fiul Soarelui, intruchiparea zeității pe pământ, care,

după moarte, trebuia să se întoarcă la ceilalți zei. Dar această reuniune se putea întâmpla doar în anumite condiții: trupul trebuia să fie îmbalsămat și plasat într-un sarcofag din piatră; aici, defunctul trebuia să se afle în liniște și singurătate deplină.

Istoricul grec Herodot spunea că, pentru construirea unei piramide, lucrau simultan sute de mii de oameni. În ultimele două decenii, arheologii au descoperit o așezare, unde locuiau constructorii piramidelor. Ea era separată printr-un perete de teritoriul sacru al podișului Giza (Gizeh), unde se aflau marile piramide. În aceste așezări au fost găsite două brutării, o uscătorie de pește și chiar o berărie. Printre ruinele din jurul piramidelor au fost dezgropate mii

Statua Faraonului Khefen

Fragmentul părții nordice a piramidei de pe platoul Giza

de fragmente de oase, care aparțineau vitelor mari cunoscute, prin urmare, se poate înțelege că muncitorii nu erau sclavi, ci angajați, foarte bine aprovizionați cu cele necesare.

Construirea piramidei lui Keops a durat 20 de ani. Încă 10 ani au fost necesari construirii drumului, folosit pentru transportul blocurilor de calcar din cariera de piatră, care se găsea pe malul estic al Nilului.

Piramida s-a păstrat foarte bine până în zilele noastre, doar că este cu 9 metri mai joasă din cauza vârfului deteriorat.

În interiorul piramidei lui Keops se află trei camere mortuare, poziționate vertical. La începutul secolului al XIX-lea, inginerii au săpat în poddeauna camerei un puț adânc, în speranța găsitului unei

camere mortuare ascunse. Ei se bazau pe mărturiile lui Herodot, care afirma că trupul lui Keops se află într-o cameră ascunsă, pe o insulă, înconjurată de un canal. Săpăturile n-au avut succes. Mai târziu, în urma unor investigații, s-a stabilit că sala respectivă nu a mai fost construită, iar camera mortuară a fost amenajată în centrul piramidei.

Alte două piramide egiptene - ale faraonilor Kefren și Menkaure (Mikerinos) - au o structură similară piramidei lui Keops. În timpul faraonilor, piramida lui Kefren reprezenta doar un element în complexul funerar, care includea și o mică piramidă-satelit, construită, probabil, pentru soția sa. Starea actuală a acestui complex ne permite să afirmăm că toate elementele componente au fost finalizate. Aceste piramide au fost construite de către urmașii lui Keops, faraonii dinastiei a IV-a, și au dimensiuni mai mici.

Piramida lui Kefren, construită în secolul al XVI-lea î.Hr., este a doua ca mărime din Egiptul Antic. Ea este situată în apropierea Marelui Sfinx și a piramidelor lui Keops și a lui Menkaure, din Giza (Gizeh).

Piramida Menkaure a fost construită mai târziu. Ea este mai joasă decât celelalte două și este poziționată mai la sud de ele. Această piramidă nu are un plan interior bine determinat. Se presupune că dimensiunile inițiale modeste, stabilite conform statutului lui Menkaure (acesta nu era urmaș), au fost mărite atunci, când el a devenit faraon.

Statua lui Hemenu

Piramida lui Keops

Interesant este faptul că, în apropierea piramidelor, au fost descoperite șapte gropi, în care s-au găsit bărci. Gropile adăposteau ambarcațiuni antice egiptene veritabile, dezasamblate. Prima a fost descoperită, în anul 1954, de către un arhitect egiptean. Ambarcațiunea era construită din cedru și nu prezenta urme de cuie pentru asamblarea elementelor ei.

Regii egipteni au continuat să construiască piramide și după sfârșitul dinastiei a IV-a. Pe pereții piramidelor regilor din dinastiile a V-a și a VI-a, s-au păstrat texte funerare antice. Au mai construit piramide și regi din timpul primei perioade de tranziție (de exemplu, regele Merikare) și regi din dinastia a XII-a (Amenemhat al III-lea). Mai târziu, tradiția construirii piramidelor a fost adoptată și de regi Sudanului antic.

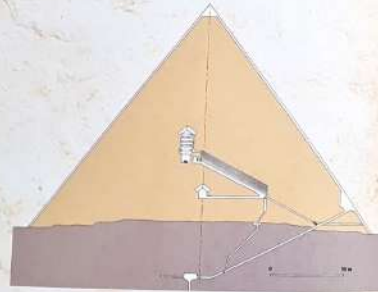
Comparativ cu monumentele antecedenților faraonului din dinastia a IV-a, piramida lui Userkaf din Sakara (dinastia a V-a) și complexul arhitectural din jurul ei sunt mai mici.

Aceasta a fost construită destul de neglijent, din blocuri de piatră finisate grosolan, care, de pietre, decât cu un monument funerar. În apropierea construcției principale se află două piramide-satelit. Prima era destinată soției lui Userkaf, iar a doua avea, probabil, funcții rituale.

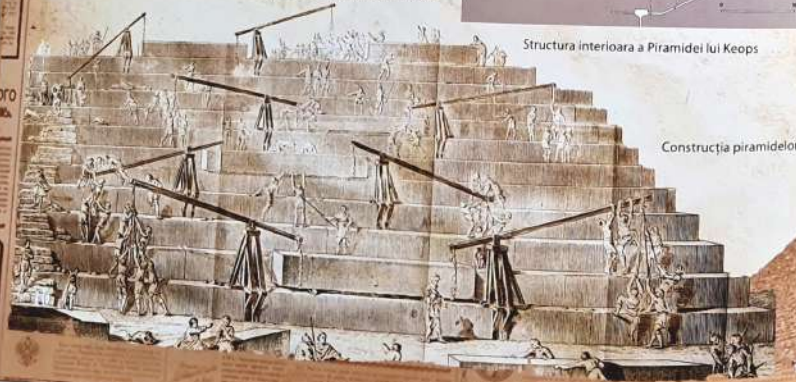
Al doilea faraon al dinastiei a V-a, Sahure, a fost primul faraon egiptean, care și-a construit un monument pe platoul nisipos de la Abusir. În același loc au fost înmormântați și succesorii săi Neferere și Niuserra – piramidele lor păstrându-se până în zilele noastre. Piramida lui Neferere, din motive necunoscute, nu a fost finalizată.

În afară de construcțiile menționate, situate pe podișul Abusir, au fost descoperite și alte rămășițe, ale unor edificii mai mici. Se presupune că ele erau destinate soțiilor regilor sau unor înalți funcționari.

Cea mai veche piramidă, Sahure, s-a păstrat mai bine decât celelalte construcții. Arheologul german L. Borchardt a stabilit că aceasta a fost construită similar piramidei din

Structura interioară a Piramidei lui Keops

Construcția piramidelor

PRELĂNGINĂMATE

Basorelief, Egiptul antic.

Meidum - la început se așeza nucleul, apoi straturile exterioare și finisajul. Nucleul din piatră a fost structurat pe șase trepte, apoi acele trepte au fost umplute cu blocuri, aranjate orizontal și acoperite cu plăci de calcar. Mai târziu, plăcile exterioare au fost scoase, iar blocurile, folosite pentru umplerea golurilor dintre trepte, s-au dărâmat. Metode similare de construcție au fost întrebuițate și în dinastiile a III-a și a IV-a.

Urmașul lui Sahura, Neferirkara, și-a construit piramida sa la un sfert de kilometru spre sud. Se presupune că și ea era finisată cu plăci de calcar. Construcțiile adiacente complexului memorial nu au fost terminate pe parcursul vieții lui Neferirkara. După decesul său, construcția a fost continuată de către urmașul lui, faraonul Niuserra.

Interesant este faptul că drumul care duce de la templul comemorativ de jos a fost redirecționat, construcția fiind practic furată. Cel mai probabil, aceste acțiuni au devenit posibile în urma decăderii economice și spirituale a Regatului Antic.

Piramida Niuserra se află în colțul nord-estic al templului Neferirkara și se găsește într-o stare deplorabilă. Actualmente, ea măsoară doar jumătate din înălțimea de altădată, vârful ei este rotunjit, iar pietrele din care este constituită sunt puternic afectate de timp.

Senusret I a ordonat construirea piramidei sale la o distanță de doi kilometri spre sud, față de cea a predecesorului său, Amenemhat I. Până în zilele noastre, a supraviețuit aproximativ o treime din înălțimea inițială (61 metri) a templului respectiv, în timp ce pe pereții edificiului s-au mai păstrat fragmente ale plăcilor de calcar. Galeria subterană sunt inundate, motiv pentru care nu au fost studiate până în prezent. În apropiere, arheologii au descoperit rămășițele unei piramide rituale, dar și zece morminte ale soțiilor și fiicelor lui Senusret I și ruinele a zece piramide mici.

Khefen. Anul 2558 î.Hr.

Barca lui Keops

GRĂDINILE SUSPENDATE ALE SEMIRAMIDEI

Babilon, secolele VII-VI î.Hr.

Grădinile suspendate ale Semiramidei au fost construite de către Regele Nabucodonosor pentru alina nostalgia soției sale Amitys. Spre marea noastră regret, această minune arhitecturală nu s-a păstrat până în zilele noastre, singurele dovezi fiind măturile contemporanilor din acele vremuri.

Nabucodonosor al II-lea (secolul al VI-lea î.Hr. - împăratul dinastiei neo-babiloniene)

Potrivit unei legende, Grădinile suspendate ale Semiramidei au fost construite de către regele Nabucodonosor (605-562 î.Hr.) la rugămintea soției sale Amitys sau Amuhea. Ea era copleșită de tristețe, din pricina peisajului monoton al Babilonului. Aflând acestea, regele a poruncit să fie construită o grădină pentru a o bucura pe regină, în timpul îndelungatelor

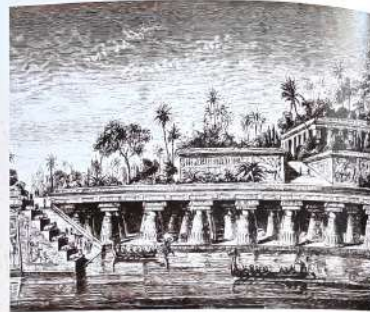
sale absențe.

Istoricul Diodor din Sicilia afirma că aceste grădini se întindeau pe o suprafață de 15 mii de metri pătrați, fiind dispuse pe patru nivele, cu înălțimea totală de 77 metri. Fiecare nivel a fost construit din plăci de piatră, care erau acoperite cu smolă, mortar și ipsos. Deasupra se așezau foi de plumb, peste care era pus un strat de sol, cu o grosime suficientă pentru a planta flori și arbori. Între terasele construite pe coloane erau ridicate scări de acces. Sub ele erau amenajate camere răcoroase, destinate familiei regale. În grădini creșteau arbori și plante de toate felurile și speciile, care încântau privirea prin mărimea și frumusețea lor.

Babilonul în perioada dinastiei noi

Pereții Babilonului

Grădinile Semiramidei. Gravură - anul 1880

Apele Eufratului irigau această grădină botanică printr-un sistem foarte sofisticat. Se presupune că apa ajungea până pe terasa superioară, de unde curgea în cascade și mici râulețe, care mențineau solul umed.

Soarta ulterioară a reginei este necunoscută.

Grădinile suspendate ale Semiramidei poartă numele reginei Asiriei. Semiramida a trăit cu mult timp înaintea construirii grădinilor; se presupune că ea a avut doar ideea acestui proiect. Legenda povestește că Semiramida i-a cerut unui rege asirian, ca răsplătă

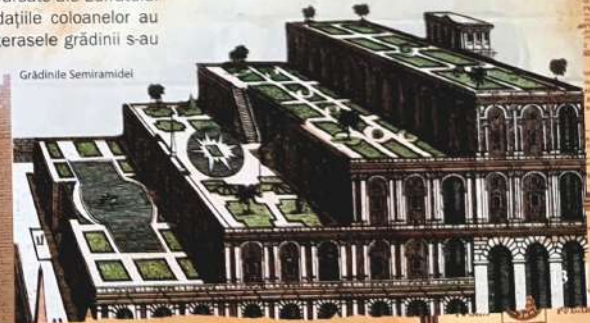
Babilon, „Cronica de Nuremberg”

pentru dragostea ei, permisiunea să conducă țara, timp de trei zile. Primind acordul, ea a poruncit ca regele să fie omorât. Acest ordin a fost îndeplinit imediat. Așa a devenit Semiramida regina Asiriei. Ea a dus numeroase războaie cu vecinii. Legenda spune că, la sfârșitul vieții, Semiramida s-a transformat într-o porumbiță și a zburat din palat.

Într-un mod ciudat, această legendă s-a contopit cu cea a Grădinilor suspendate ale lui Nabucodonosor, care au ajuns în prezent să fie cunoscute cu numele reginei Asiriei.

După moartea regelui Nabucodonosor, Babilonul a fost cucerit de persani, iar apoi de către oștile lui Alexandru Macedon. Renumitul comandant a vrut să transforme acest oraș în capitala imperiului său, dar s-a îmbolnăvit și a murit subit. După moartea sa, Babilonul a intrat într-o perioadă de declin. Palatul regal a început să cedeze în fața timpului, vântul și apele revărsate ale Eufratului distrugând orașul. Fundațiile coloanelor au fost și ele distruse, iar terasele grădinii s-au prăbușit.

Grădinile Semiramidei

Grădinile Semiramidei

Numai datorită cercetărilor arheologice și scrierilor istoricilor Greciei antice a devenit posibilă cunoașterea istoriei Turnului Babel și a Grădinilor suspendate.

Primele investigații moderne au fost întreprinse de o misiune franceză, condusă de Fulgence Fresnel în anii 1852-1855. Săpăturile arheologice, efectuate în colina El Kasr, au dus la descoperirea ruinelor marelui palat al lui Nabucodonosor. În partea de nord-est a palatului s-au pus în evidență fundațiile acestei construcții. S-a descoperit și un coridor central, care are pe ambele laturi câte șapte camere, corespunzând, în general, cu descrierile lui Diodor.

Pe terenul vechiului Babilon este astăzi un deșert, aproape total lipsit de vegetație. Terasele grădinilor au dispărut de multă vreme, în locul splendorii de altădată, deșertul dă o impresie de tristețe. În vârful unei coline mai există un arbore secular, considerat de unii nostalgici ca fiind o ultimă rămășiță a faimoselor grădini.

Grădinile Semiramidei

TEMPLUL ARTEMISEI DIN EFES

Turcia, secolul al VI-lea î.Hr.

Artemis, zeița vânătorii, virinității și a fertilității, a fost una dintre cele mai venerate divinități ale Greciei Antice. Ea era fiica lui Zeus și sora lui Apollo.

Vechiul Templu al zeiței Artemida, mândria grecilor antici, a fost distrus în timpul cuceririi orașului Efes de către Croesus din Lidia, în anul 550 î.Hr. Ulterior, regele a reconstruit acest templu, recunoscut drept cel mai frumos edificiu înălțat vreodată de oameni.

Templul grec era considerat casă a sufletului, spre

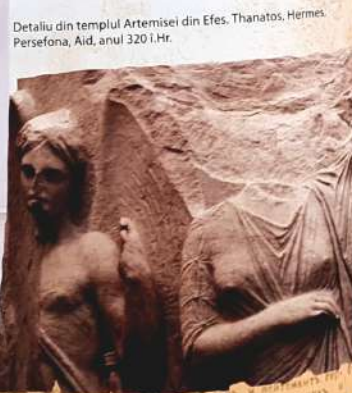

Templul Artemisei. Martin van Heemskerck, anul 1498

deosebire de cel egiptean, văzut drept casă a zeilor și catedrală, care era casa oamenilor. Soarta edificiului a fost una tragică. El a fost incendiat în anul 356 î.Hr., de un tânăr locuitor al Efesului, Herostratus. Acesta și-a dorit să rămână în istorie prin faptele sale, ceea ce s-a și întâmplat ulterior. O coincidență ciudată a făcut ca data incendiului să coincidă cu

Artemis din Efes. Copie romană a originalului grecesc.

Detaliu din templul Artemisei din Efes. Thanatos, Hermes, Persefona, Aid, anul 320 î.Hr.

ziua de naștere a lui Alexandru cel Mare. Focul a nimicit templul, dar statuia Artemidei a rămas intactă. Grecii au considerat fenomenul un miracol și au decis să reconstruiască templul.

Sub conducerea arhitectului Chieirocrates, templul a fost reconstruit pe un loc mlaștinos, pentru că în zona respectivă aveau loc seisme puternice. Proiectanții au considerat că astfel construcția va fi mai puțin afectată de cutremure. Mai târziu, s-a constatat că aceștia au avut dreptate.

Pe fundul unei gropi, au fost așezați, unul lângă altul, bușteni de stejar arși la suprafață, fiind astfel tratați împotriva putrezirii, iar deasupra au fost puse blocuri de piatră. Iată cum temelia, lungă de 105 metri și lată de 51 de metri, era în stare să absoarbă vibrațiile provocate de cutremure. Acoperișul era susținut de 127 de coloane, construite în stil ionic, din marmură albă, bogat ornamentate cu reliefuri. Acestea aveau înălțimea de 18 metri și erau așezate pe socluri minunții lucrate. Artemis era reprezentată printr-o statuie împodobită cu aur și argint. Sculptura era situată chiar în centrul edificiului. Conform unei legende, însăși zeița l-a ajutat pe arhitectul Chersiphron să instaleze lespedea uriașă de deasupra intrării. De o parte și de alta a ușii centrale erau amplasate două sta-

tui de amazoane, iar alte două erau pe cornișe. Elementele din lemn au fost înlocuite cu unele din piatră, în acest fel evitându-se pericolul incendiilor.

Antipater (general macedonean, cca 397-319 î.Hr.) spunea că acest edificiu este una dintre minunile lumii și trebuie să supraviețuiască timp de secole, iar Philon a spus despre templu: „Am văzut zidurile din Babilon, am văzut grădinile din Semiramis, am văzut statuia lui Zeus din Olimp, Colosul din Rodos, piramidele. Dar când am văzut templul din Efes, celelalte minuni au dispărut ca în ceață.”

Templul Artemidei era atât un locaș de cult, folosit pentru oficierea unor ceremonii religioase, cât și un centru financiar și de afaceri al Efesului.

Interesant este faptul că templul era complet autonom. Acesta nu depindea de autoritățile orașului, ci era condus de preoți.

În prezent, din acest măreț templu, centru, în jurul cărui a orbitat timp de veacuri viața întregii populații de pe coasta Asiei Mici, au mai rămas doar câteva blocuri de piatră, care formaseră odinioară temelia, o singura coloană fiind repusă la locul unde stătuse inițial...

Artemis din Efes. Copie romană, sec. I î.Hr.

Tânăr înaripat, cu o sabie. Probabil, Thanatos. Detaliu din Templul lui Artemis din Efes. Anul 325-300 î.Hr.

Reconstrucția templului lui Artemis din Efes. Parcul de miniaturi, Istanbul, Turcia

ZEUS DIN OLYMPIA

Grecia, secolul al V-lea î.Hr.

Orașul antic Olympia se afla la o distanță de 150 km de capitala statului grec, Atena, și era cunoscut în toată lumea pentru dimensiunile sale, potențialul militar, dar și pentru jocurile olimpice dedicate lui Zeus, divinitatea supremă în religia grecilor antici.

Monedă Greciei Antice cu imaginea lui Zeus din Olympia

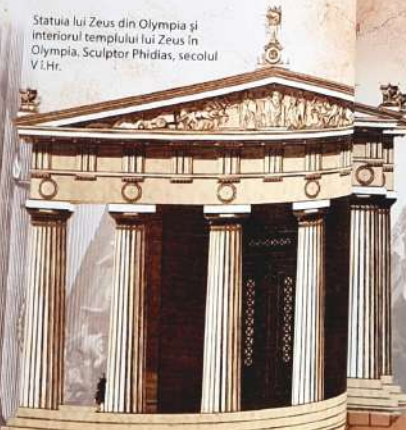
Conform legendei, Cronos, părintele tuturor zeilor, își înghitea copiii chiar după naștere, deoarece un oracol i-a prezis că va fi dezonat de către unul dintre fiii săi. Soția lui Cronos, Rhea, și-a amăgjit soțul, oferindu-i, în locul nou-născutului, o piatră învelită în scutece. Ulterior, Zeus și-a dezonat tatăl, devenind zeul zeilor. În cinstea lui, grecii au înălțat un templu fastuos, care avea 64 de metri lungime și 28 de metri lățime. Podeaua sălii centrale era pavată cu marmură neagră, iar lumina pătrundea aici printr-un orificiu aflat în tavan. În incintă era plasată statuia lui Zeus, lucrată de sculptorul Phidias, în jurul anului 435 î.Hr. Această sculptură este considerată drept una dintre minunile lumii.

pentru dimensiunile sale colosale și pentru iscusința de care a dat dovadă maestrul Phidias, cel mai vestit și prețuit sculptor al vremii, recunoscut după ce a ridicat statuia Athena Parthenos, instalată în templul Parthenos, de pe Acropolis.

După spusele contemporanilor, statuia avea înălțimea de 12 metri și era lucrată în tehnica criselefantină. Trupul lui Zeus era sculptat în lemn de abanos, iar porțiunile ce reprezentau pielea erau acoperite cu plăci de fildes. Pentru păstrarea elementelor de lemn în stare intactă, acestea erau unse periodic cu ulei parfumat. În mâna dreaptă, zeul ținea statuia ce o reprezenta pe Nike, zeița victoriei, iar în mâna stângă un sceptru, pe care se afla un vultur de aur. Părul, podoabele și sandalele erau tot din aur, iar ochii, din pietre prețioase, foarte mari. O coroană din

Statuia lui Zeus din Olympia și interiorul templului lui Zeus în Olympia. Sculptor Phidias, secolul V î.Hr.

Templul lui Zeus în Olympia. Reconstrucție

Atena. Templul lui Zeus. Johann Michael Wittmer, anul 1833

frunze de măslin îi înfrumuseța capul. Piciorarele lui se sprijineau pe un taburet, susținut de doi lei de aur. O mantie superbă îi cădea de pe umeri pe torsul gol. Zeus era reprezentat șezând pe un tron, care era construit tot din lemn de abanos, cu elemente din bronz, și decorat cu aur și pietre prețioase. Priveliștea lăsa o impresie de neuit publicului: fața lui Zeus avea o expresie senină și, în același timp, plină de forță. Statuia a fost lucrată în întregime în atelierul maestrului, după care a fost dezasamblată, transportată și montată în templu. În fața statuii exista un bazin cu uleiul necesar întreținerii, care avea și rolul de oglindă în care se reflecta statuia.

Circumstanțele în urma cărora a dispărut capodopera au rămas necunoscute. Există totuși mai multe ipoteze. Conform uneia dintre acestea, statuia a fost transportată într-un palat din orașul Constantinopol, unde a fost distrusă de un incendiu devastator.

Conform alteia, statuia lui Zeus din Olympia a fost dărâmată de niște tâlhari în anul 350 d.Hr. Cert este faptul că în anul 393 d.Hr., împăratul bizantin Theodosius I a interzis cultul păgân din Olympia. În acea vreme, templul fusese deja afectat de cutremurul de pământ din secolul al II-lea d.Hr.

Deși templul a fost distrus aproape în întregime, au rămas totuși fundațiile, o parte din pardoseală și unele fragmente din coloane, din antablament și din frontoane, ceea ce a ajutat mult la reconstituirea lui.

Lucrările arheologice în Olympia au demarat la începutul secolului al XIX-lea, descoperind, printre altele, în 1829, amplasamentul templului. În perioada 1875-1881, o misiune arheologică germană, sub conducerea istoricului Ernest Curtius, a descoperit foarte multe edificii și ansambluri arhitecturale, precum și un număr impresionant de obiecte, monede, inscripții, obiecte de ceramică. Cu această ocazie, s-au descoperit și numeroase fragmente ale templului lui Zeus, precum și soclul statuii.

Coloana din templul lui Zeus din Olympia

Jupiter (Zeus) și Thetis, J.-A.-D. Ingres, anul 1811